

Helle Sjelle (KF):

I Det Konservative Folkeparti har vi stærkt fokus på, at alle mennesker skal have adgang til en uddannelse af høj kvalitet. For os bidrager uddannelse til livskvalitet og selv værd, men det er i høj grad også betingelsen for at kunne klare sig i et samfund, hvor mange fag og brancher kræver stadig mere viden og en større kunnen. Der er således en vekselvirkning mellem de faglige kompetencer, det enkelte menneske ønsker at opnå på grund af personlig interesse, og behovet for netop de kompetencer på arbejdsmarkedet.

I den sammenhæng må vi erkende, at det er vigtigt, at der bliver skabt balance mellem, hvad samfundet har brug for, og hvad den enkelte ønsker uddannelse til. Skabelsen af en sådan balance er et væsentligt element i den aftale, som blev indgået mellem regeringspartierne, Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre den 5. november 2003 om erhvervsskolerne, og som det her lovforslag så følger op på.

Udmøntningen af aftalen indebærer for det første, at der sker en fornyelse af vekseluddannelsesprincippet, og at der findes nye løsninger på skolepraktikken. Målet er, at mulighederne for at få en uddannelse forbedres, og at der skal skabes flere og mere målrettede praktikpladser.

I praksis skulle aftalen gerne medføre, at flere elever gennemfører deres erhvervsuddannelse med en uddannelsesaftale, og at der er færre elever, der bliver henvist til skolepraktikken. Der er en forventning om, at elever og virksomheder vil indgå flere uddannelsesaftaler end i dag.

Kl. 20.40

Det andet element i udmøntningen af aftalen indebærer en finansieringsomlægning, som ændrer på statens og arbejdsgivernes finansieringsansvar. Fremover skal staten finansiere driftstilskuddet til uddannelserne samt godtgørelsen til unge og voksne uden uddannelsesaftale, mens arbejdsgiverne finansierer godtgørelsen til unge beskæftigede og bidrager til finansiering af godtgørelse til voksne beskæftigede. Det er en mere logisk og klar fordeling end tidligere af selve finansieringsansvaret, hvor staten bidrager til dem uden for arbejdsmarkedet og arbejdsgiverne til dem, der er i beskæftigelse.

Endelig indebærer aftalen også, at produktionskolerne skal reducere i produktionsskoleydelsen i tilfælde af, at eleverne har fravær uden lovlig grund, hvilket vi synes er ganske fornuftigt.

Der skal således ikke være tvivl om, at Det Konservative Folkeparti støtter det her lovforslag.

Vi håber, det kan være med til at skabe nogle bedre muligheder for, at så mange mennesker som muligt dels kan få deres uddannelsesønsker opfyldt, dels kan omsætte de opnåede kompetencer i en relevant beskæftigelse.

Aage Frandsen (SF):

Når der er problemer på et område, må man jo først finde ud af, hvori de egentlig består, og derefter analysere, hvad man kan gøre ved det, og så have nogle forslag til at løse de problemer, der er.

Man kan sige, at på det her område har der været et problem i, at der var for få praktikpladser, regulære praktikpladser, som vi klart foretrækker frem for skolepraktik. Vi må dog sige, at på en række områder kan skolepraktik være en fuldgyltig erstatning i forhold til ordinær praktik, men det ideelle er selvfølgelig ordinær praktik, fordi det giver en klarere fornemmelse af, hvad det vil sige at være på en arbejdsplads.

For det andet mangler vi rent faktisk uddannet arbejdskraft, og det forventes, at man om nogle år i højere grad kommer til at mangle uddannet arbejdskraft inden for nogle af de områder, som vi her taler om.

For det tredje kan man fremhæve, at der har været et alt for stort frafald inden for området, et frafald, som jo så betyder, at der er nogle unge mennesker, der spilder deres tid i en periode, hvilket kunne være undgået, hvis de havde fået en bedre vejledning. Men under alle omstændigheder er det også et problem i forhold til, at de måske falder helt ud af uddannelsessystemet.

En fjerde ting, som man også må sige er et problem inden for erhvervsuddannelsesområdet, er, at der er for lav status inden for området. Der er en tilbøjelighed til, at de boglige uddannelser vurderes højere; det er, som om de er finere end de erhvervsfaglige uddannelser. Vi, der har gennemgået en boglig uddannelse på et eller andet tidspunkt, ved godt, at det der med bogen sådan set er nemt nok at finde ud af, men at det der med at kunne et godt håndværk sandelig er svært at finde ud af. Derfor er det i virkeligheden meget svært at være en god håndværker, det kræver megen kompetence, og det var lykkeligt, hvis man i højere grad kunne værdsætte den form for faglighed på disse områder. Men der er altså desværre mange grunde til, at det ikke er sådan.

Med hensyn til det foreliggende lovforslag er der nogle få ting, hvor jeg med det samme vil nævne, at jeg synes, det er godt, at de er med. Vi